

Ons Brein.

Hoog, onder de schedel leeft ons brein.
Een smeltkroes met gelegeerde ongein.
Dagelijks ons voortdurend wordt overgoten.
Continue ook des nacht wordt in gespoten.
Hé brein, jouw zijn is toch mijn kroon domein.

Ons lichaam en onze geest zijn er bijna geweest.
Lichamelijke instort en geestelijk niet bij de leest.
De brein archieven barsten uit de voegen.
Mijn immer sterke brein liet zich onderploegen.
Kunnen niet meer terug van het weg geweest.

Wij hebben blijvend oplossingen leren zoeken.
Zoals geleerd in de vele prachtige studieboeken,
voor problemen klein en steeds groter wordend.
In moeilijkheid graad, grootte en ongeordend.
Normaal communiceren vervangen door vloeken.

Er zijn problemen die onoplosbaar zijn.
En moeten schiften in leren leven in ons brein.
Met veel geduld er kalm mee leren leven.
In de eigen kalmte jezelve rust gaan geven.
Drink een glaasje en doe soms wat water bij de wijn.

Wij zielenpoten die wij kunnen zijn steeds denkende
Tussen het verleden en de toekomst die wenkende
ons voelen laat daar te zijn zonder er te zijn.
Het verleden blijven omarmen zonder ook daar te zijn.
In het ontstane nu vacuüm zijn wij nu werkende.

Het leven in naderende toekomst en ver verleden.
Geeft spanningen voor het werken in het heden.
Vast houden van haat jaloezie, de pathologie van eerder.
Het werken met kunstmatige intelligentie lijkt geleerder.
De evolutie van ons zijn al vast zelf maar te smeden.

De laatste twee coupletten gebaseerd het denken van filosoof Kierkegaard.